

Матковська Інга Олексіївна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЕКОНОМІЧНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

2014–2015 рр. кардинально змінили економічну ситуацію в країні та значущі риси економічного розвитку. Анексія АР Крим та м. Севастополя, розв'язання бойових дій на Сході України з їх подальшою перманентною ескалацією спричинили процес руйнування ustalених зв'язків, структури економіки України та принципів побудови виробничих відносин і розподілу доходів.

Втягнення України у геополітичний конфлікт призвело до безпосереднього ускладнення політичних та економічних відносин із Російською Федерацією, руйнування виробничих потужностей та транспортної інфраструктури на території військового конфлікту, втрати міжгалузевих та логістичних зв'язків у регіональному та зовнішньоекономічному просторі, обмеження у доступі до енергетичної сировини (вугілля). Ці негативи виявили накопичені внутрішні структурні проблеми, диспропорції та протиріччя розвитку, спричинені непослідовністю та незавершеністю попередніх спроб реформування економіки, які наприкінці 2014 – початку 2015 рр. призвели до нового витку макроекономічної дестабілізації. Як наслідок, протягом 2014 – першої половини 2015 рр. мало місце розгортання глибокої економічної кризи, що спричинила втрату частини потенціалу розвитку та різке зниження рівня життя населення [2].

За таких умов Уряд та НБУ були змушені вживати жорстких антикризових заходів: встановлення економічно обґрунтованих цін/тарифів на енергоносії; фіскальна консолідація та суттєва зміна структури видатків бюджету у бік збільшення їх обсягів на оборону; заморожування соціальних стандартів; зміна принципів субсидування; введення адміністративних обмежень на валютному ринку; жорстка монетарна політика. Зазначені дії Уряду та НБУ мали позитивний ефект, та, починаючи з другої половини 2015 р., економіка України поступово перейшла до фази відновлення макроекономічної стабільності та зростання.

На початку 2016 р. перед економікою України постали нові виклики, а саме, чергове впровадження торгівельних обмежень з боку Російської Федерації, а також продовження зниження світових цін на ключових товарних ринках вітчизняного експорту на фоні жорсткої конкуренції й відносно повільного економічного розвитку основних торгівельних партнерів. Втім, економіка України протягом 2016 р. характеризувалася ознаками поступового подолання негативних

наслідків кризи. Так, завдяки виваженим крокам Уряду, поступовому оновленню зруйнованих фінансових й виробничих зв'язків, формуванню нових акцентів у напрямках економічної діяльності вдалося закріпити макроекономічну стабільність та економічне зростання з тенденцією до прискорення. На відміну від попередніх років, джерелами зростання економіки у 2016 р. виступили не зовнішні чинники, а внутрішні: інвестиційний та споживчий попит [1].

Новим випробуванням для економіки України у 2017 р. стало припинення переміщення вантажів через лінію зіткнення залізничними і автомобільними шляхами у межах Донецької та Луганської областей, що спричинило незначне скорочення реального ВВП на 0,3%. Проте, в цілому, новий виклик не зупинив започатковане економічне зростання: реальний ВВП збільшився на 2,4 відсотка. На відміну від попереднього року, у I кварталі 2017 року зростання підтримувалось не лише внутрішнім попитом, а й зовнішнім, який після звуження впродовж останніх 5 років отримав позитивний поштовх в умовах сприятливої цінової динаміки на світових товарних ринках. Внутрішній попит формувався в умовах подальшого поживлення інвестиційної діяльності на тлі покращення ділових очікувань та фінансового стану підприємств, про що свідчить висхідна динаміка показників будівництва та виробництва інвестиційних товарів, а також споживчої активності населення на тлі підвищення рівня реальної заробітної плати в економіці та послаблення інфляційного фону, що активізувало роздрібну торгівлю та розвиток харчової промисловості. Наразі зберігаються очікувано помірні темпи зростання цін внутрішнього [2].

Фактично, наразі формується кардинально нова українська економіка на принципово інших засадах, головною серед яких є злам самої системи економічних стосунків, що була побудована на корупції та олігархічних фінансово-промислових елементах структури. Змінюється зовнішнє ставлення до України і навіть зовнішньоекономічне оточення. Враховуючи вище зазначене, перед Україною постає задача подальшого поетапного приведення принципів господарювання до європейських норм, оновлення виробничих фондів, диверсифікації зовнішніх ринків, виробництва товарів з більшою доданою вартістю в умовах макроекономічної стабільності.

Список використаних джерел

1. Про схвалення Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2018-2020 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 31.05.2017 № 411 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/...PrognozEkonomichnogoISotsialnogoRozvitkuUkrainiNa2018-2020-Roki>
2. Комплексна оцінка економічної ситуації в Україні у 2014-2015 рр. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://iac.org.ua/kompleksna-otsinka->

Ключові слова: економіка, розвиток, криза, бюджет, стабільність.
Науковий керівник: к.е.н., доцент Штуца В. М.

Мельник Володимир Юрійович

студент 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОДАТКОВОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

В результаті переходу української економіки на європейський рівень та становлення в державі ринкових відносин, побудова досконалої та ефективної податкової системи залишається актуальною. Слід сказати, що на даний час окремі елементи податкового механізму вимагають заміни, так як діюча податкова система не відповідає в повному обсязі вимогам нинішнього стану економіки. Саме податкова система є головним джерелом формування дохідної частини бюджету України. В умовах становлення й реформування податкової системи України роль податкової безпеки є визначальною. На даний час податкова система України потребує ефективних змін, оскільки:

- податкова політика не спрямована на оптимізацію як інтересів держави, так і платників податків. Адже на сьогодні існує велика кількість податків, яка не є зрозумілою для платників. Потрібне об'єднання деяких податків для їх оптимізації та структуризації, це полегшило б платникам роботу зі звітністю та стало б більш доступним для суспільства. Також за рахунок оптимізації податків відбувалося б стимулювання підприємництва, що і розвивало бізнес, і приносило більші доходи державі. Треба відзначити, що відсутність належного податкового стимулювання спричиняє погіршення фінансової стійкості підприємств, падіння інвестиційної активності, зменшення темпів розвитку й впровадження нових технологій та інноваційної діяльності.

- потрібна оптимізація структури податків, вона повинна бути спрямована на збільшення у бік соціального страхування та на індивідуальний прибутковий податок

- заплутаність податкового законодавства сприяє розвитку тіньової економіки та ухиленню від оподаткування [1, с. 436].

Для вирішення даних проблем необхідне реформування податкової системи, тобто створення більш раціональної, що дасть можливість